ГОДИНА XL. ЦЕТИЊЕ, у понедјељник 23. маја 1911. БРОЈ 22

Цијена:
За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
Претплата се прима само у годишњим и полугод. роковима.
Поједини број 20 пара за Црну Гору,— за Иностранство 25. пр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се шаље поштанском упутницом непосредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручније, г. Вељку Рамадановићу, к. ц. агенту у Котор.
Дописи се шаљу Уредништву.
Рукописи се не враћају.
Огласи се шаљу администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број од пет цифара из петит слова по 4 паре за први пут, а за сваки даљи пут по 2 паре, из виших слова сразмјерно више.

Власник: Државна Штампарија — Излази суботом — Одговорни уредник: М. Рамадановић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог нашег Министра Унутрашњих Дјела ријешили смо и рјешавамо:

да се Митар Вулековић, писар капетаније доњо-црмничке, на основу члана 49 закона о чиновницима грађанског реда, отпусти из државне службе, у интересу исте.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 16. маја 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за писара капетаније доњо-црмничке Лаза М. Лековића, дијурнисту, са годишњом платом од (600) шест стотина перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 16. маја 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за писара капетаније шекуларско-трепачке Батрића Бандовића, учитељског заступника, са годишњом платом од (600) шест стотина перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње 16. маја 1911. год

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за писара капетаније доњо-морачке Миливоја Лакићевића, практиканта обласног суда у Никшићу, са годишњом платом од (600) шест стотина перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 16. маја 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, ријешили смо и рјешавамо:

да се Нико Кусовац, племенски капетан љуботинско-грађанске капетаније, на основу члана 44. закона о чиновницима грађанског реда, стави у стање покоја с пенсијом, која му годинама службе припада, по молби.

Наш Министар Унутрашњих Дјела и Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврше овај указ.

Цетиње, 18. маја 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Ф. Јерговић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, ријешили смо и рјешавамо:

да се Мојаш Вукотић, племенски капетан чевско-бјеличке капетаније, на основу члана 44. закона о чиновницима грађанског реда, стави у стање покоја с пенсијом, која му по годинама службе припада, по молби.

Наш Министар Унутрашњих Дјела и Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврше овај указ.

Цетиње, 18. маја 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Ф. Јерговић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за племенског капетана пољске капетаније, Николу Анђелића, официра на расположењу, са годишњом платом од (960) девет стотина и шесдесет перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 16. маја 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за племенског капетана чевско-бјеличке капетаније Божа Вукотића, са годишњом платом од (960) девет стотина и шесдесет перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 18 маја 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КРАЉ И ГСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за племенског капетана љуботинско-грађанске капетаније Стевана Кнежевића, капетана у пенсији, са годишњом платом од (960) девет стотина и шесдесет перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 18. маја 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

у поштанско-телеграфском одјељењу

за контролора, у рангу поштара-телеграфисте четврте класе, с годишњом платом од 1560 перпера, Милана С. Врчевића, досадашњег контролора истог одјељења у рангу писара прве класе;

за писара, с годишњом платом од 960 перпера, Сава Ј. Вукотића, свршеног ђака пошт.-телегр. школе у Биограду;

у цетињској поштанско-телеграфској станици:

за поштара-телеграфисту пете класе, с годишњом платом од 1200 перпера, Васа Мартиновића, досадашњег писара друге класе пошт.-телегр. одјељења министарства унутрашњих дјела;

у подгоричкој пошт.-телегр. станици

за поштаре-телеграфисте треће класе, с годишњом платом од по 1680 перпера, Душана Марковића и Миљана Лазовића, досадашње поштаре-телеграфисте четврте класе исте станице;

за поштара-телеграфисту шесте класе, с годишњом платом од 1080 перпера, Пера Павишића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе вирске пошт.-телегр. станице, по службеној потреби;

за поштара-телеграфисту шесте класе, с годишњом платом од 960 перпера, Јована Станковића, досадашњег војног телеграфисту;

у барској пошт.-телегр. станици:

за поштара-телеграфисту шесте класе, с годишњом платом од 960 перпера, Сава Групковића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе подгоричке пошт.-етлеграф. станице, по службеној потреби;

за поштара-телеграфисту шесте класе, с годишњом платом од 960 перпера, Максима Ивовића, досадашњег пошт.-телегр. званичника;

у никшићској пошт.-телегр. станици

за поштара-телеграфисту друге класе и врш. дужн. управника. с годишњом платом од 1800 перпера, Богдана Бацановића, досадашњег поштара-телеграфисту треће класе и в. д. управника исте станице;

за поштара-телеграфисту друге класе, с годишњом платом од 1800 перпера, Николу Хаџића, досадашњег поштара-телеграфисту треће класе исте станице;

у вирској пошт.-телегр. станици

за поштара-телеграфисту шесте класе, с годишњом платом од 960 перпера, Стевана Штиљановића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе плавничке пошт.-телегр. станице, по молби;

у граховској пошт.-телегр. станици

за поштара-телеграфисту треће класе и врш. дужн. управника, с годишњом платом од 1680 перепера, Станка Вујовића, досадашњег поштара-телеграфисту четврте класе и в. д. управника исте станице;

у плавничкој пошт.-телегр. станици:

за поштара-телеграфисту шесте класе, с годишњом платом од 960 перпера, Ђура Јовићевића, досадашњег поштара-телеграф. исте класе подгоричке пошт.-телегр. станице,' по службеној потреби.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 14. маја 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу члана 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, одобрили смо и одобравамо рјешење Државног Савјета од 13. маја 1911. године, број 89., донешено на основу тачке 7. члана 120. Устава, које гласи:

„Да се Александар Поповић, ускок из Берана, изузетним путем прими у црногорско држављанство“.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 14. маја 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела
М. Ђукановић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела ријешили смо и рјешавамо да се Марку Замбели, поштару-телеграфисти шесте класе цетињске пошт.-телегр. станице, на основу члана 21. закона о чиновницима грађанског реда, уважи оставка који је поднио на државну службу.

Наш Министар Уунутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 14. маја 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

Одобрили смо и одобравамо ријешење Народне Скупштине, сазване у редован сазив Нашим указом од 6. октобра 1910. године, донешено у XXXVIII редовној сједници исте од 29. јануара ове године, које гласи:

„Да се Тому Пламенцу, надзорнику телеграфских линија, уважи у године службе за пенсију вријеме од 14. маја 1892. године, када је постављен за поштанског чиновника и одређена му систематска плата од перпера 240 годишње, с тим, да за све то вријеме уплати у пенсиони фонд према његовој тадањој плати 5%“.

Наши Министри Финансија и Унутрашњих Дјела нека изврше овај указ.

Цетиње, 18. маја 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Видио и ставио државни печат:
Чувар државног печата,
Заступник Министра Правде,
Предсједник Министарског Савјета, и
Министар Иностраних Дјела,
Д-р Л. Томановић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Ф. Јерговић с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Његово Величанство Краљ Господар давао је у своме Двору опроштајну вечеру поводом одласка г. посланика Петковића са Цетиња.

Г. Петковић и госпођа отишли су да разгледају наше приморје.

— Његово Величанство Краљ Господар примио је у прошли понедјељак у свечану аудијенцију новог француског посланика и опуномоћеног министра, г. Гандракса, који је том приликом предао своје акредитиве. Измијењени говори били су веома срдачни.

У пратњи г. посланика био је и секретар посланства г. Гатен, те су се обојица довезли и одвезли у засебним дворским колима, а били су им додијељени ордонанс официри Њ. В. Краља Господара ком. Милутин Томановић и поручник В. Зимонић.

Г. посланик је био примљен и испраћен свим почастима, које припадају његовом високом звању.

— У прошлу суботу, на рођендан Њ. В. Краља Ђорђа од Велике Британије, овдашњи отправник послова г. А. Акерс Дуглас примао је честитања у своме стану.

У име Његова Величанства Краља Господара честитао је г. маршал Славо Рамадановић; у име Њ. Кр. Височанства Престолонашљедника, ађутант г. кап. Блажо Врбица, а у име Краљевске Владе, Министар иностр. дјела г. др. Л. Томановић. — На честитање су били и сви чланови овд. дипломатског кора и наши министри. — За вријеме честитања свирала је пред станом г. отправника послова наша војна музика.

— Г. пуковник Константиновић са госпођом стигао је ових дана на Цетиње.

По претходном споразуму између наших и турских пограничних власти, постигнутом 15. т. м. на састанку у Гусињу, односно потребитих мјера да се уздржи погранични ред на ономе крају, између осталога уговорило се, да се поравнају турски шанац на Језерском Врху и шанац наше пограничне страже на Тетребињаку.

Услед тога уговора, заповједник пограничне страже у Великој, капетан Лазовић, пошао је 17. т. м. у $3^1/_2$ сата послије подне са пет војника да поравна шанац на Тетребињаку, али га је нашао већ поравњена од турског пограничног кордона, који тек опази наше војнике осу паљбу на њих из шанца са Језерског Врха и осталих околних турских пограничних кула.

Наши војници, не испаливши ниједан метак, склонише се на згодно мјесто гдје није могло допријети зрно с ниједне стране, и ту осташе не повријеђени док је пала мркла ноћ, која их је спасла.

Овај догађај узима на себе карактер још озбиљнији, кад се на ум узме, да су становници Велике, услед непрестаних турских оптужба, да они изазивљу пограничне сукобе, још прошле јесени били сви разоружани, а за одржање пограничног реда постављена стража од војника и официра из унутрашњости, чије дисциплине најбољи доказ видимо у овом случају на Тетребињаку.

Краљевска Влада је одмах учинила сходне кораке код овдашње Отоманске Легације и у Цариграду и сада чека дужну сатисфакцију.

„Новоје Времја“ о садашњем положају Црне Горе према Турској

Главни орган руског јавног мњења, петроградско „Новоје Времја“, доноси у својим бројевима од 11. 12, 13 и 14 маја уводне чланке, које овдје преводимо да наши читаоци виде како се у Петрограду вјерно схваћа наша праведна ствар.

Оптужба против Црне горе.

У чланку под тим насловом коментарише се држање Турске спрам Црне Горе, поводом развијања догађаја на нашој источној граници. Признајући неоснованост и неистинитост свијех тврдња званичне Турске о тобожњем учешћу Црне Горе у арбанашкој буни против Турске; налазећи потпуно умјесним, оправданим и хуманим држање Црне Горе спрам пребјегаоца и рањенијех, који су силом околности принуђени тражити олакшања својим страдањима на нашој територији; констатујући неистинитост турскијех података односно убијства бугарског официра Георгијева, и т. д., у истом чланку читамо слиједеће:

„Црногорска Влада, руковођена мудрим и опрезним Владаром, до сад је примала све могуће мјере, тек да би се избјегао сукоб с Турском. Руска дипломација са своје стране није штедјела добрих савјета Црној Гори, увјеравајући је о мирољубивим намјерама Турске. Али потоњи догађаји побудили су црногорског Краља, да се побрине о реалнијим мјерама заштите Црне Горе против изненадног напада, који као да Турска спрема. Данас је Он казао старјешини дипломатског кора на Цетињу, италијанском посланику барону Сквити-у, да је, с обзиром на концентрисање турске војске на црногорској граници, наредио, да се разда резервистима 12.000 пушака; не прибјегавајући за сад к позивању под барјак. Краљ је уз то нагласио дипломатима, да је готов укинути предузете мјере опрезности, ако државе даду довољно гаранције о мирним намјерама турске владе. Међутим, као одговор на ово, турска је војска заузела вис, који доминира над долином ријеке Цијевне, одакле се отвара пут у Црну Гору.

Ми не знамо, каквијем ће се начином државе саме увјерити о садржају намјера Високе Порте. Свакако, природно је мислити, да је ствар дошла до таквог момента, када су државе дужне, да се не обавјештавају код турске владе о њеним намјерама, већ да их саме одреде. Руска, пак, дипломација до сад је давала добре савјете једној само страни — Црној Гори — и наш непоколебљиви друг примао их је к знању. Сад наша дипломација треба да даде бар исто такве добре савјете Високој Порти, која ће их, надамо се, примити с не мањом пажњом, него Црна Гора.

На крају крајева, добри савјет може бити послат, ако би била потреба, с почасном пратњом. Руском друштву, с друге стране (ми имамо у виду онај дио његов, који схваћа да је мир сигуран тек онда, кад га брани оружана рука), дужност је побринути се, да црногорски резервисти, у случају призивања под барјак, не трпе ни у чему оскудице“.

Поводом руске ноте.

„Новоје Времја“, поводом саопштења, које је царска влада, преко свога посланика г. Чарикова управила Порти, између осталога вели: „Сад ће се видјети, како турски државници, којима је суђено да учествују можда у једном најтрагичнијем догађају Отоманске Царевине, схваћају створени положај..... Рифат-паша, излажући у парламенту спољни положај царевине, изјавио је да њени односи са сусједима не могу бити бољи. Али ти односи ће се одмах промијенити, тек отоманска војска пријеђе црногорску границу. Ма како мислили дипломати у Софији, Биограду и Атини, они неће моћи задржати своје народе од учешћа у турско-црногорском спору. Напад на Црну Гору неминовно ће се завршити општим балканским бојиштем, исход којега нико не може предсказати. Турска војска није могла још да угуши устанке у Арабији и Арбанији, ма да је уложила толико труда у појачавању и усавршавању своје војске. У случају рата с туђом државом, она рачуна на национално одушевљење, али се вара у тој нади. Није довољно само одушевљење, кад се треба борити с противником тако исто одушевљеним. Турски политичари, увлачећи своју земљу у рат с Црном Гором, иза чега ће неопходно слијечити ступање у распру осталих балканских народа, рискирају опстанком Отоманске Империје. Они се играју огњем. Нека им послужи за упуство руска пословица: ако пустиш огањ, нећеш га утулити..... Црна Гора као и други балкански народи не сумњају у руско саучешће у њиховом положају. У исто доба они треба да памте, да Русија неби одобрила њихов поступак, који се оснива на случајности. Дјеловањем турских политичара Црногорци су доведени у страшно искушење. Они су дужни да се уздрже с достојанством, не пуштајући се изазивању и чувајући хладнокрвност до посљедње могућности устрпљења.... Русија још једном покушава да спасе Турску од пропасти, на коју је наводе њени случајни управљачи. Догађаји посљедње двије године пружају основа мислити, да и овај покушај неће успјети. Нама ће остати мирна савјест, да смо испунили човјечанску дужност до краја, до посљедње границе могућности“.

Руска нота и Европа

„Новоје Времја“, протумачивши мирољубивост руске ноте, наставља:

„Резултат рускога корака још је неизвјесан. Може бити да ће отоманска влада одговорити на пријатељску преставку руске владе прије дјелима него ли ријечима. А може бити, под разним утицајима, да ће одговорити надахнута непријатељским осјећајима. Тачно се још не зна какав положај заузимљу у овом случају остале јевропске државе; тако се налазимо у области предпоставака, мање или више вјеројатних. Црногорски краљ обратио је старјешини дипломатског кора на Цетињу ријеч о трагичности положаја на Балкану. Краљ Никола у старим годинама опет се нашао пред могућношћу крвавог искушења, које пријети његовом народу. Али догађаји, који не зависе од црногорског Господара, нагоне га поново да стане на ратну ногу. Искушан ратним бригама, знаменити ратник не упушта се у прикључења, него се обраћа мирољубивим призивом међународној дипломацији. Он покушава да задржи догађаје на граници, иза које почиње узајамно истрјебљење народа.

„Не може се сумњати да ли Француска, Енглеска и Италија стоје на истом становишту као и Русија, и да ли ће подстрекавати отоманску владу на опасне авантуре. Судећи по општему правцу аустро-угарске политике на Балкану и по тону аустро-угарске штампе, може се мислити, да у Аустрији с нестрпљењем чекају час, кад ће се Турска поново увући у опасне заплете. Смутњу, коју је Турска преживјела поводом прелаза у нови режим, Аустро-Угарска је искористила анексијом двије турске провинције — Босне и Херцеговине. Увлачењем Турске у опасни спор са Црном Гором, услед чега неизбјежни су велики заплети, Аустро-Угарска се може користити за даље захвате отоманске територије. Према томе ће бити сасвим природно, ако се аустро-угарска дипломација постара да пострекне посредно или непосредно отоманску владу на ризична предузећа. Ми се нећемо зачудити, ако аустријска влада одговори на апел црногорског Краља хладном равнодушношћу, рачунајући, да ће такав њезин поступак охрабрити турску војску. Беч ће без сумње у томе случају подржат Цариград, као што конопац подржава објешенога.

„На реду је Њемачка. Њемачка штампа тако је упорно увјеравала нас у њемачко мирољубље и у истинито пријатељство према Русији, да ми морамо с правом учинити ову предпоставку: Њемачка се мора придружити к мирољубивим напорима Русије, да би се предупредио пожар на Балканском Полуострву. Ми смо тим више у праву, да учинимо такву претпоставку, што је њемачка влада, како су нас увјеравали, примила на себе обавезу, да не ступа у комбинације, којима су оштрице окренуте против Русије. Ослањајући се на свечане изјаве њемачког царског канцелара, које је учинио у њемачком рајхстату, ми морамо зараније претпоставити, даће добронамјерни корак Русије наићи на потпуну подршку и од стране Њемачке; мислити друкче — значило би допустити мисао, да би њемачка дипломација благонаклоно погледала на могуће компликације, које би на крају крајева ишле на штету Русији.

„Глас Русије има цијену и тежину и сам по себи. Није потреба да се Турској, која памти историју и умије се користити њеним лекцијама, чине какве год напомене о њима. Ипак у име достојанства и части јевропске цивилизације било би боље, кад би се у овом случају гласу Русије придружиле не само државе тројног споразума, но и главни члан тројног савеза.

„Суштина разговора с преставником министарства иностраних дјела, допушта нам вјеровати да ће руско мирољубије и добре жеље наћи надлежну подршку у таквоме исто мирољубију и вјерности својим обећањима од стране њемачке империје“.

Послије руског корака

Набројивши све тачке оптужбе подигнуте у штампи од стране Турске против Црне Горе, а особено против генерала Вукотића као владиног повјереника за очување неутралитета на граници према Малесији, „Новоје Времја“ констатира, да турске власти нијесу у стању да ниједну тачку оптужбе поткријепе каквим доказом; откуд закључује да је цијела оптужба у најбољем случају проста фантазија с намјером само да се односи погоршају. Па истакнувши, како је црногорска влада ипак замијенила генерала Вукотића другим својим повјереником, и како је црногорски Краљ предложио да се установи извјесна неутрална погранична зона, како би се отклонила свака могућност евентуалних повода узајамних жалба и оптужба, што је турска влада одбила, петроградски главни орган руског јавног мњења находи у томе најбољи доказ мирољубија Црне Горе, те наставља:

„Русија је упутила своје савјете на обје стране. Једна је одговорила дјелима, а не ријечима. Сад је ред на другој страни. Јевропско јавно мњење чека одговор Турске ријечима. Ми, не обзирући се на дипломатске танчине и условности, предпостављамо дјела ријечима. Црна Гора, мала држава, одговорила је на пријатељске савјете дјелима а не ријечима. Од Турске зависи даље да Црна Гора одустане од осталих мјера предосторожности.

„Руска дипломација сматра умјесним савјетовати црногорску владу, да одустане од предузетих мјера предострожности, тек отоманска влада свечано изјави своју сасвим мирољубиву намјеру. Руско иностранo министарство види у овом као и у другим случајевима суштину ствари у ријечима, обредима и хартијским списима. Као да оно није никад слушало, да се у дипломацији као у љубави дају увјеравања сасвим лако и да се тако исто лако заборављају. Дати црногорској влади савјет, да одустане од мјера предосторожности, тек турска влада рече или напише неколико ријечи — значило би објелоданити лакомислије. Захтјеване ријечи могу бити изречене или напечатане на хартији са свом искреношћу. Али ако у исто доба не буду измијењене фактичне прилике, ријечи се могу расијати у диму првога случајнога метка на граници.

„Нијесу потребите ријечи него предохрана стријељања црногорског земљишта. Потребито је упуство војничким заповједницима, да они гонећи усташе не нарушавају спокојство и безбједност сусједне државе. И тек тада ће се моћи посавјетовати црногорску владу, да вјерује ријечима и да одустане од предузетих мјера предосторожности“.

„Новоје Времја“ у свом броју од 15. маја доноси из Цариграда сљедећи извјештај:

„Унутрашњи раздор, који преживљују Младотурци, још се више заплиће покретом, који се опажа међу официрима III. македонског корпуса, који је размјештен по црногорској граници.

„Као што је познато, официри тога корпуса не задовољавају се испуњавањем дужности професионалне, него се усрдно занимају политиком. То је онај исти корпус, који се назад двије године за вријеме неспоразума с Грчком због Крита справљао, да пређе границу у Тесалију, не чекајући наредбе из Цариграда. Иста историја сад се понавља. Официри македонског корпуса с нестрпљењем чекају ма какав повод, да отпочну рат против Црне Горе, не обзирући се ни мало на планове Портине. Како је лако створити какав погранични инцидент, може се с дана на дан очекивати озбиљних и опасних догађаја. Тврди се, да главни командант војске, Тургут-паша, који је назначен да угуши арбанашки устанак, потпуно дијели расположење својих официра. Њему приписују намјеру да за сваки случај заузме Бар и Оцињ, да прекине Црној Гори саобраћај с морем, и тим је поврати у положај који је она заузимала до Берлинског конгреса.

„Ја не мислим да војени министар Махмуд-Шефкет-паша одобрава ту намјеру. Ипак, као и прије, цариградска влада налази се под притиском рјешитељног официра, и нико не може да јемчи за сјутрашњи дан.

„С друге стране и Арбанаси још нијесу ни из далека покорени. Руководитељи устанка, као што овдје тврде, пошли су у Крф, гдје се налази главни стан устаника, да траже новац, оружје и муницију. Какав ће успјех постићи њихово путовање, не може се одавдје предвидјети. Само се може рећи, да продужење устанка може механички повући за собом Цр-

ногорце, раздражене изазивачким операцијама турске војске. А такође не може се одрицати, да напад Турака с великим нестрпљењем очекује ратоборни дио црногорског народа, који одавна није окушао своје силе на бојном пољу".

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Спасовдан. У прошли четвртак, на Спасовдан, одржан је као обично сваке године послије свете литургије, у овд. манастирској цркви, парастос за упокој душâ оних храбрих јунака и витезова, који су тога дана, 1858. године, пали у знаменитој и славној битци на Граховцу, и својим прегалаштвом допринијели побједи црногорског оружја, која ће златним словима остати записана у страницама црногорске историје. На парастосу је чинодјејствовао Његово Високопреосвештенство г. митрополит Митрофан са мјесним свештенством, а одговарало је црквено пјевачко друштво „Његош". — Том тужном помену присуствовао је Њ. Кр. Височанство Књаз Мирко, г. г. наши Министри, г.г. царско-руски пуковници Потапов, Егорјев и Рашчински, официрски кор и велики број грађанства, а у манастинској авлији био је постројен полубатаљон питомаца официрске школе са војном музиком.

Послије богослужења било је дефиловање питомаца пред Његовим Величанством Краљем Господаром, иза чега су исти пред Двором учинили каре, те их је Њ. Величанство Краљ поздравио громким гласом са: „помоз Бог јунаци", на што су питомци одговорили дуготрајним: „Живио!", а музика је интонирала црногорску химну. За тим су питомци почашћени пићем, па су се са музиком на чело упутили у војени стан.

Престава „Горског Вијенца". По жељи Његовог Величанства Краља Господара, ученици Богословско-учитељске школе престављали су на Спасов-дан у вече, у Зетском Дому, неколико одломака из „Горског Вијенца", у присуству Њихових Величанстава Краља Господара и Краљице Милене, и осталих чланова узвишеног Владајућег Дома. Представи су присуствовали још г. г. наши официри и питомци официрске школе.

Страни новинари. Прошлијех дана стигло је на Цетиње неколико новинара и дописника виших европских листова да би се могли тачније извјештавати о догађајима који се збивају у Арбанији. — Многи од њих намјеравају сјутра из јутра учинити излет до Подгорице, па се на вечер опет повратити на Цетиње.

Друштвене вијести. Као што смо забиљежили у прошлом броју, друштво „Цетињске Читаонице" приредило је у очи Спасова дана, своје славе, забаву са игранком у просторијама Зетског Дома, коју је изволио посјетити Његово Кр. Височанство Књаз Петар, као и лијепи број позватих отмених лица. — Забавни дио програма извршен је на опште допадање, а игранка је трајала до два сата послије поноћи. — Сјутра у једанајест сати прије подне извршен је у друштвеном локалу, који је био врло укусно декорисан, обред сјечења колача, у присуству великог броја чланова и других гостију, па је затим слиједила закуска за богато удешеним столом, снабдјевеним разним хладним јелима, посластицама и пићем. Том приликом изречено је неколико лијепијех здравица: Његовом Величанству Краљу Господару, Краљевском Дому, Високом друштвеном Покровитељу Њ. Кр. Височанству Књазу Мирку, предсједнику друштва и т. д. Гости су се тек у 1 сат послије подне разишли у најпријатнијем расположењу.

Пишу нам из Никшића:

На дан представљенија Св. Василија Острошког чудотворца 29. априла т. г. Никшићско занатлијско-радничко удружење прославило је своју крсну славу. Око 9 сати пр. подне друштво је са заставом пошло на свету литургију у храм Св. Василија, а послије службе је у малој Петровој Цркви одржало парастос свима умрлим својим члановима, којом приликом је одржан помен и на гробовима покојникâ са прекадом гробова и пјевањем *„вјечнаја памјат"*.

Послије свршених црквених обреда друштво је примало честитања у свом локалу, гдје је приређена била закуска. Друштвену славу између многобројног грађанства, официрског кора и мјесног чиновништва изволио је посјетити Епископ Рашко-Захумски господин Кирил, који пошто је свештенство извршило прекаду крсног колача, подижући здравицу за дуг живот и здравље Њ. В. Краља Николе I. друштвеног покровитеља, поучном бесједом упозорио је друштво на начин рада и поступка коме друштво има тежити ради постигнућа својих племенитих циљева, те друштвена управа и овом приликом сматра за свету дужност изјавити своју захвалност Његовом Преосвештенству господину Епископу Кирилу. Напомињемо пак, да су се за нове чланове добротворе удружења, са улогом од перпера 50 — уписала следећа господа: Бекица Шобајић, Максим Шобајић, војв. Ђуро Церовић, Андрија Вујачић и Лазар Бољановић, а тако исто за друштвеног добротвора уписан је, скоро преминули војв. Стојан Ковачевић средством прилога које у ту сврху дадоше г. г.: Саво Петковић перп. 30, Цвјетко Церовић перп. 5, Обрен Попара перп. 5, Никола Барзут перп. 3, Н. Константиновић перп. 2, Ристо Шкоро пер. 2, М. З. перп. 1, Р. Р. перп. 1, Васо Бољевић перп 1.

Друштвена управа сматра за дужност изјавити своју захвалност свима поменутим добротворима и осталим прилагачима на њиховој помоћи, коју су тиме друштву указали.

Списак приложника за помоћ имигрантима из Ст. Србије и Скендерије. Главном Одбору на Цетињу стигли су даље ови прилози:

Општина Студеначка

По перпера: 15 Пеко Вукићевић, одборник, 10 Бајо Ђукић, одбор., 10 Ђуро Мартиновић, 5 Јован Ђуђевам, 4 Милош Ђапић, 2 Радован Г. Домазетовић, 3 Новица Пешаљ, 3 Новица Ж. Пешаљ, 5 Обрад М. Пешаљ, 2 Никола Г. Домазетовић, 10 Мурат Дановић, 20 Јагош Ђуровић, 5 Марко Челебић, 3 Иво Живковић, 5 Ђоко Пешаљ, 3 Радован Глушица.

Општина Горње-Пољско Растовачка

По перпера: 500 Општина Горње Пољско Растовачка, 20 Андрија Вицковић, 20 Шоро Мијановић, 10 Бошко Максимовић, 10 Ђорђије Мијановић.

Општина Г. Брезовичка

По перпера: 17 ком. Вуко Кустудић, 10 потком. Машан Кустудић, 10 оф. Јован Кустудић, 10 Вуко Стеванов Кустудић, 15 Ђуко Васов Јововић, 12 Милун Крековић, 2 Милета Крековић, 3 Иво Ј. Кустудић, 3 Саво Ђ. Кустудић, 3 Никола Ђ. Кустудић, 4 Ђуро Лабудов Радоњић, 2 Крсто Радоњић, 3 Марко Јововић, 3 Нико Јововић, 3 Вуко И. Мартиновић, 4 Перо М. Кустудић, 5 Зеко М. Кустудић.

Општина Гор.-Брезовичка:

По перпера: 21 Гајо Ћировић, 10 Раде Филипов, 1 Лазар Новаковић, 2 Томо Томашевић, 1 Раде Гргуревић, 2 Гајо Одаловић, 1 Јакша Филиповић, 1 Лазар Бекан, 1 Крсто Вуковић, 2 Никола Драговић.

Општина Глибавачко Брезовичка:

По перпера: 5 Никола Пејовић, 2 Марко Воротовић, 3 Блажо Воротовић, 3 Симеун Воротовић, 2 Јован Пејовић, 1 Ђоко Воротовић, 1 Андрија Милетић, 1 Лале Перовић, 1 Јован Самарџић, 1 Раде Воротовић, 1 Марко Воротовић, 1 Ристо Милетић, 5 Иво Радовић, 3 Видо Белада, 1 Крсто Воротовић, 1 Живко Воротовић.

Општина Брезов-Глибавачка:

По перпера: 50 Војв. Божо Петровић, 50 поп Видак Поповић, 5 поп Нико Мартиновић, 5 Нико Ивов Мартиновић, 1 Крцун Ш. Рудовић, 1 Митар И. Мариновић, 1 Радован З. Нерић, 1 Марко Савов Перовић, 1 Илија М. Митровић, 1 Шпиро И. Нерић, 2 Филип С. Перовић, 1 Јован И. Нерић, 1 Стеван Ш. Рудовић, 1 Ђуран Ш. Рудовић, 1 Марко М. Мартиновић, 1 Јагош В. Вукићевић, 1 Ђока Т. Вукићевић, 1 Стево М. Мартиновић, 1 Ђуро М. Мартиновић, Милован И. Нерић, 1 Јован И. Мариновић, 1 Ђојо П. Марковић, 1 Видак А. Нерић.

Општина комарничка:

По перпера: 12 Милош Касалица, 12 Мушо Мирковић, 10 Радосав Стијеповић, 8·10 Радован Никитовић, 7 Нећељко Делић, 6 Илија Ђурђић, 5 Јевто Никитовић, 5 Нећељко Никитовић, 5 Миле Касалица, 5 Бошко Ђурђић, 6 Мијо Андесилић, 5 Милосав Шаровић, 5 Тодор Савовић, 5 Радуле Никитовић, 4 Милија Андесилић, 4 Јоко Шаровић, 6 Милан Ђурђић, 3 Максим Касалица, 3 Радоје Ђурђић, 3 Радосав Касалица, 3·35 Пајо Никитовић, 3 Бојо Мирковић, 3 Милан Делић, 2 Ђорђије Делић, 2 Владимир Стијеповић, 2 Милинко Стијеповић, 2 Милутин Никитовић, 2·35 Пурен Никитовић, 2 Милинко Никитовић, 2·70 Радосав Никитовић, 2 Обрен Никитовић, 2 Мијо Шаровић, 2·70 Милосав Шаровић, 2·70 Вукосав Шаровић, 2 Мићо Шаровић, 2·70 Лазар Андесилић, 2·70 Милосав Ђурђић, 2 Милета Ђурђић, 2 Лука Ђурђић, 2 Нећељко Ђурђић, 2.70 Јагош Гогић, 2 Станко Касалица, 2 Јоко Касалица, 2·70 Раде Ђурђић, 2 Милосав Ђурђић, 2 Стеван Ђурђић, 1·35 Миладин Касалица, 1 Радуле Касалица, 1 Милутин Касалица, 1·35 Милан Касалица, 1 Радоица Ђурђић, 1 Јанко Ђурђић, 1·35 Окица Ђурђић, 1·35 Микаило Ђурђић, 1·35 Радосав Ђурђић, 1·35 Ђорђије Ђурђић, 1·40 Новица Ђурђић, 1 Никола Ђурђић, 1·35 Милић Андесилић, 1 Маријан Андесилић, 1·35 Перко Андесилић, 1 Живко Никитовић, 1 Шћепан Никитовић, 1 Видак Кавецић, 1·35 Василије Кавецић, 1 Живко Стијеповић, 1·16 Максим Стијеповић, 1 Машан Стијеповић, 1 Милисав Делић, 1 Илија Делић, 1 Мијо Делић, 1·32 Бошко Крстаић, 1 Кићун Никитовић. По пара: 60 Василь Касалица, 50 Стојан Касалица, 50 Груица Касалица, 81 Живко Касалица, 54 Ђорђије Касалица, 80 Милосав Касалица, 54 Лука Ђурђић, 40 Марко Андесилић, 81 Спасоје Никитовић. По перпера: 12 оф. Новица Маловић, 10 Милун Маловић.

Општина Превишка:

По перпера: 10 ком. Јован Ружић, 10 пор. Никола Ј. Ружић, 20 оф. Арсеније Ј. Ружић, 10 Миливоје Зарубица, 10 Јован Јегдић, 5 бар. Пурен Лучић, 5 Петар Пекић, 5 Станиша Пекић, 5 Крсто Бијелић, 5 Жарко Томић, 5 Милутин Томић, 6 Саво Зарубица, 6 Никола Зарубица, 6 Ђорђије Сеpатлић, 5 Ђорђије Кујунџић, 5 Новица Мушовић, 5 Мијаило Ј. Ружић, 5 Малиша Томић, 5 Шуле Јегдић, 5 Живко Томић, 5 Филип Зарубица, 5 Мијат Зарубица, 5 Нећељко Сеpатлић, 5 Јован Милашиновић, 4 Мишур Томић, 3 Дамјан Томић, 3 Живко Р. Томић, 3 Симеун Р. Томић, 3 Јеремије Сеpатлић, 3 Пујо Шоловић, 3 Митар Зарубица, 3 Рако Милашиновић, 3 Стојан Томић, 3 Јован Шоловић, 3 Јоко Томић, 3 Арсеније Томић, 3 Мишур Томић, 3 Спасоје Томић, 3 Мирко Сеpатлић, 3 Нећељко Пекић, 3 Дашо Груичић, 2 Лазар Пекић, 2 Вељо Томић, 2 Мијо Сеpатлић, 2 Шпиро Кујунџић, 2 Јосиф Кујунџић, 2 Гале Јегдић, 2 Димитрије Томић, 2 Вук Томић, 2 Коста Милашиновић, 2 Гаврило Милашиновић, 2 Симо Милашиновић, 2 Раде Зарубица, 2 Пињо Сеpатлић, 2 Шуто Зарубица, 2 Мијаило Бјелаковић, 2 Милосав Сеpатлић, Мирко З. Сеpатлић, 4 Васо Кујунџић, 2 Јован Ђедовић, 2 Радомир Ћућиловић, 2 Павле Бајчета, 2 Јанко Пекић, 2 Вукадин Матовић, 1·40 Илија Сеpатлић, 1 Ђоко Лакетић, 1 Новица Сеpатлић, 1 Нећељко С. Томић, 1 Нећељко М. Томић, 1 Владислав М. Томић, 1 Ђорђије Бјелаковић, 1 Радосав Сеpатлић, 1 Обрад Сеpатлић, 1 Мијаило Сеpатлић, 2 Божо Милашиновић.

ТЕЛЕГРАМИ

Цариград, 18. маја. Косовски валија јавља, да су Бугари 14. маја раздијелили пограничном становништву вагон фишека. Бугари подижу утврђења и добављају из Кистендила велике количине џебане. Заповједништво седмог турског корпуса предузело је све нужне мјере опрезности.

Рим, 19. маја. На питање у парламенту, да ли се Италија придружила руској ноти против Турске, одговорио је државни подсекретар Скала, да је нота потекла само из човјекољубивости и искрене жеље, да се одржи мир. Ту се ради о пограничним упадима, што само Турску и Црну Гору интересира. Између обје ове државе измјењују се идеје пријатељства.

Лондон, 20. маја. Рајтеру јављају да су усташи заузели мјесто Ебна у Јемену.

Берлин, 20. маја. Приликом довршења закона о уставу у Алсацији и Лорени Цар Вилхем је послао Бетман Холвегу своју слику, уз своједручно писмо.

Цариград, 20. маја. Командант војске у Албанији јавља о новом напредовању трупа у албанским мјестима.

Списак странаца приспјелих на Цетиње

од 10. до 20. маја 1911. год.

Гранд Хотел: А. Диров, трг. путник из Париза; В. Сохрам, с госпођом, прив. из Берлина; д-р Флајшер с госпођом, проф. из Саксена; Ј. Елиасек, трг. из Оломуца, И. Ридел, с госпођом из Фарновица; Х. Јурнед, прив. из Лондона; А. Јорд. прив. из Лондона; Д. Андре, трг. из Брисла; А. Кристианек, трг, из Брисла; А. Брод. трг. путник из Беча; Жалиот, Гелинет, Геноиил, г-ђа Дамвин, г-ца Бандевил, Долгуин и К. Пин, чланови друштва „*Лубин*" из Париза; А. Скуртис, чинов. из Атине; д-р Т. Окснер, проф. из Штокхолма. М. Правиздноти, трг. из Скадра; Х. Диски, из Висбадена; Ђ. Бартел, с госпођом прив. из Бреслау; В. М. Јанесон, прив. из Њу-Јорка; Х. Хамбрек с госпођом, прив. из Беркли; д-р А. Сауер, љекар из Краковица; Ј. Набуле, фабрикант из Беча; д-р Ханс Мунк, с госпођом чин. из Беча; Н. Андоски, с госпођом официр из Котора; Е. Мег, прив. из Париза; А. Ајсалер, прив. из Брисла; г-ђе М. Бачелда и М. Гилмо, прив. из Њу-Јорка; М. Френард, тргов. путник из Беча; г-ђа Букс, прив. из Берлина; Ј. Исак, Јозеф Јал и Р. Путус, инжињери из Беча; Ј. Петер, чин. из Беча; Н. Калариас, новинар из Цариграда; барон Трупф, новинар, из Цариграда; Жорж Лемер, инжињер из Париза; барон Стефелдорф, прив. из Берлина; фон Судоф, с госпођом, адвокат из Хамбурга; фон Манделоф с госпођом, генерал из Фрибурга; Г. Паток, трг. путник из Фијуме; Ф. Таборски, учит. из Прага; д-р Синефиас љекар из Каира; Ратиб с породицом, прив. из Каира; Р. Жуткић, тргов. из Котора; А. Баку, с кћерком, прив. из Бостона; П. Забоевић, новинар из Софије; Ж. Мескер и Ж. Кисари, фабрикант из Хага; А. Лангхаус с госпођом, љекар из Јене; М. Габриел и Ж. Хорн, чиновници из Шверина; К. Белада, инжињер из Прага; г-ђа Кашиковић, прив. из Сарајева; Ж. Цимерман прив. из Беча; Ђ. Брави, новинар из Болоње; Гвидо Периц, трг. путник из Трста.

Хотел Рајнвајн. В. Хајнлајн, чинов. из Минхена; Алфред Динер, чинов. из Радберга; Теодор Шулце, чинов. из Цитау; Бернард Шешер, чинов. из Минхена; Б. Бослер, чинов. из Цитау; Фриц Хаз, приват. из Виксбурга; Јулиус Клобер с госпођом, банкар, чиновник из Граца; А. Сећак, учит. из Прага; Лудвик Волф, учит. из Прага; Јозеф Рихтер, инжињер из Прага; С. Дворчак, чинов. из Краљ. Градца; А. Задразил, офиц. из Линца; К. Цветишић, школ. надзорник из Загреба; С. Солар, с госпођом, велепосједник из Загреба; Карл Рент, чинов. из Беча; Густав Михоцки, с госпођом, чинов. из Беча; А. Страпнер с госпођом, из Минхена; А. Сохертер, чинов. из Панчева; З. Лебеда, чинов. из Будимпеште; В. Стајнер, ђак семинар. из Будимпеште; Фридрих Полак, мајор из Фијуме; Леонард Хениг, поручник из Фијуме; Г. Николић, тргов. путник из Сегедина; В. Колаковић, чинов. из Брчког; Осман Неи, чинов. из Солуна; Х. Хасан, инспектор поште и телеграфа, из Солуна; А. Холер с госпођом, чинов. из Берлина; Јан Бајер, новинар из Прага; Карл Росулек, с госпођом. трговац из Марна; В. Хертел с госпођом, љекар из Минхена; Хенри Фавкус, чинов. из Лондона; Х. Фишер, инжињер из Беча; М. Ролберт с ћерком, тргов. из Бадена; Л. Крес, новинар из Беча; Ф. Поледне, чинов. из Беча; Ч. Хасон, чинов. из Брина.

ОБЈАВА

Командант Николајевскога Краљевскога кадетског корпуса, извјешћава, да је пошљедњи рок предавања молба у овој години, одложен до 15. јуна.

Све молбе, које послије овог рока буду шиљате, неће се примати.

Број Р. 1845 бр. О 451. Из канцеларије Министарства Војног, 20. маја 1911. Цетиње. 1,1

ОБЈАВА

На основу члана 24. закона о Устројству Војске овијем се чини на знање:

1) свим пјешадијским и артиљеријским рекрутима, који су у прошлој, 1910. год., свршили I рекрутско вјежбање, да су обавезни пријавити се Дивизијским командама у понедељник, 20. јуна ове године, у 6 сати прије подне, ради пролажења II-ог рекрутског вјежбања.

2) нижим чиновима митраљешких одјелења I и III дивизије, да су обавезни пријавити се у понедељник, 20. јуна ове године, у 6 сати прије подне, а оним II и IV дивизије — у суботу, 20. августа ове године, у 6 сати прије подне, команди I. дивизије на Цетиње, ради довршења обавезних рекрутских вјежбања.

3) младићима осамнајесто-годишњацима, да су обавезни пријавити се Дивизијским командама у суботу, 20. августа ове године, у 6 сати прије подне, ради пролажења I рекрутског вјежбања, као и извјесном броју оних војника I класе активне војске између 20 и 30 година, који нијесу одслужили обавезни рок службе у бившој „стојећој војсци".

Број Р. 1869. Из канцеларије Министарства Војног, 20. маја 1911. год. Цетиње. 1,3

Објава

Пошто лицитација за пренос поште дилижансама између Подгорице и Колашина, одбржана 22 маја ове године није дала повољан резултат, овим се објављује заинтересованим, да ће Поштанско-телеграфско Одјељење у смислу раније објаве држати 30. маја ове године нову лицитацију од 10 до 12 сати прије подне.

Лицитантима се ставља до знања да се овај пренос даје под овим условима:

Дилижанса путује један дан од Подгорице за Колашин, а други дан из Колашина за Подгорицу, а за вријеме зимске сезоне т. ј. од 1 октобра до 1 априла морају бити двије дилижансе, од којих једна креће из Подгорице а друга из Колашина и преноћивају у Лијеву Ријеку а сјутри дан се по размјени поште и путника враћу опет натраг;

Уговор са подузимачем начиниће се за три године а може се и раније отказати с тим да се обзнани три мјесеца унапријед, но отказ се не може учинити прије двије године;

Приходи од подвоза дилижансом уступиће се подузимачу, а цијене се одређују по 14 перпера од особе од Подгорице до Колашина или обратно;

Подвозни биљети издаваће се осим Подгорице, Лијеве Ријеке и Колашина још и на Биоче, Пелев Бријег и Матешево, на којима мјестима дилижанса и може почивати, а цијене од ових мјеста одредиће се саразмјерно оној од Подгорице до Колашина;

Предузимач је обавезан потписат правилник о вожњи, који наравно неће вријеђат његове интересе, а биће упућен искључиво на то да осигура тачност превоза за пошту и путнике;

Кад се због рђавог пута, снијега, или иначе рђавог времена не може колима путовати, подузимач се дужан бринути о преносу поште другим средством;

Пошта има право отправљати дилижансом до 150 кгр. тежине, а кад дилижанса не може путовати а подузимач буде коњем поште преносио дужан је примити тежине до 80 кгр. а кад ни коњ не може путовати поштоноша подузимачев дужан је носити до 30 кгр. тежине;

Путник има право носити собом 10 кгр. пртљага; ако се поштом шаље више од 10.000 перпера вриједности онда се шаље пратилац о државном трошку, а ако је вриједност испод 10.000 перпера не шаље се пратилац, јер подузимач мора имати толику гаранцију;

Поштанско-телеграфско Одјељење ће се преко надлежних власти најозбиљније бринути да се пут обдржаје у добром реду.

П. т. број 5501. Из Поштанско-Телеграфског Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела, 23. маја 1911. године. Цетиње. 1,2

ОБЈАВА

Поштанско-телеграфско одјељење Кр. Министарства Унутрашњих Дјела овим износи на јавну лицитацију 140.000 сто четрдесет хиљада комада разних дописних карата са сликама, израђених назад 10—12 година, које представљају појединe вароши црногорске (у боји) као: Цетиње, Ријека, Вир, Бар, Улцињ, Подгорица, Никшић, Грахово; затим слике Њ. Њ. В. В. Краља и Краљице за вријеме 40-годишњег јубилеја; слике из Д.-Града и Подгорице; манастири: Ђелија Пиперска, Острог, Морача; црква Св. Василије у Никшићу, Св. Николе у Бару; разне слике од вјенчања Њ. Њ. Кр. Кр. В. В. Нашљедника и Нашљедниковице; завјеса Кр. Цр. Народног Позоришта; колијевка Њемањина на Рибници; слике из Никшића, Медуна, Фундине и Лесендра; заузеће Никшића, вјенчање с морем, благосиљање барјака и т. д., а може се од истих по један примјерак и виђети у пошт.-телеграфском одјељењу гдје се и налазе.

Ко би ову количину дописница хтио купити, нека изволе најдаље до 5. јуна о. г., поднијети овом одјељењу у затвореној куверти своју писмену понуду, којег дана ће се исте отворити и ономе ко буде највишу цијену понудио — *ако би иста била Одјељењу повољна* — дописнице уступити.

П. т. број 4562. Из канцеларије Поштанско-Телеграфског Одјељења Краљ. Министарства Унутрашњих Дјела, 17. маја 1911. год., Цетиње. 1,3

ОБЈАВА

Почињући од данас дилиженса из Бара за Улцињ полази у 6 сати из јутра, а из Улциња у 4 сата изјутра.

На овај начин, омогућено је путницима из Улциња да на Цетиње и Подгорицу могу доспјети истога дана.

П. т. број 5963. Из Поштанско-телеграфског Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела, 23. маја 1911. г. на Цетињу. 1,3

Службени огласи

ОБЈАВА

Кућа пок. Јова Геруна на Цетињу, у Катунској улици, број 91., издаје се под најам, те ко би ју желио најмити нека се обрати овом Обласном Суду.

Број 2061—IV—1900—91. Из канцеларије Краљ. Обласног Суда на Цетињу, 27. априла 1911. г., Цетиње. Р. 45, бр. 399, 2,3

СЛУЖБЕНИ ОГЛАС

На основу ријешења Кр. Обласног Суда из Подгорице од 2. маја 1911., број 508—1908—167.

Износи се на јавну продају доље описата непокретност Митра М. Мићковића из Безијова, за наплату од 1409 перпера и пара 61, због кривичног дјела, које је речени Мићковић извршио над Бојом Ш. Вучевићем и Јошом С. Никезићем из Безијова.

Процијењена перпера 1.275.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписатога суда. За продају се одређују три рока: 30. маја, 30. јуна и 30. октобра у 10 сати прије подне.

На првом року неће се непокретност продати испод процијењене вриједности, а на другом хоће и ниже, али не испод $^{2}/_{3}$ процјене, а на трећем року непокретност уступиће се понудиоцу највише цијене.

Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% процијењене вриједности.

Позивају се сви они, који на непокретност имају какво реално право, и сви они, који имају право пречe купње.

Опис непокретности:

I звано мјесто „Љесковац", има $^{1}/_{4}$ рала оранице; процијењен перпера 275; граничи: од истока Ђоко Милетин, од југа Тодор Велишин, од запада и сјевера Перо Крстов.

II зв. мјесто „Гњилица", има $^{1}/_{4}$ оранице; процијењена перпера 400; граничи: од истока Паун Илин, од југа Мираш Нољин, од запада Ђуро Илин, а од сјевера Вуле Илин.

III зв. мјесто „Греча", има $^{1}/_{4}$ оранице са неким прикрајком; процијењена перпера 500; граничи: од истока Перо Крстов, од југа и запада комун, а од сјевера Ђоко Милетин.

IV зв. мјесто „Даљине-Смакине", има $^{1}/_{8}$ оранице; процијењена 100 перпера; а граничи од свију страна Вуко Нешков.

Број 714—ех—1911. 382—1908.

Безијово, 15. маја 1911.

Капетански Суд,
Р. 265, збр. 326, 1,1 В. Никић.

Приватни огласи

ПОЗИВ

Пошто се је до сада, а поводом објаве уписа акција за III. коло, уписало преко 2000 акција од сигурних особа, то Управни Одбор у споразуму са Надзорним Одбором, а на основу чл. 50. банчиних правила овим сазива

Ванредну Главну Скупштину
акционара Црногорске Банке

која ће се одржати 5. јуна о. г., у 9 сати прије подне у банчиним просторијама.

ДНЕВНИ РЕД:

1.) Избор перовође за вођење скупштинског записника;

2.) Избор двојице акционара за овјеравање записника;

3.) Избор тројице акционара за бројање гласова;

4.) Измјена чл. 7. и 8. правила банчиних, која се односи на повећање основног капитала.

Управа Црногорске Банке.

Р. 100, број 469, 1,2

ОБЈАВА

Сагласно ријешењу одбора општине вароши Колашина од 8. маја ове године, на дан 5. јуна ове године даваће се у канцеларији потписате Управе на јавној лицитацији контрат меса за општину вароши Колашина, за вријеме од дана уступања до 5. јуна 1912. године.

Лицитација ће се држати означеног дана од 8—12 прије и од 3—6 часава послије подне, и контрат уступити понудиоцу најниже цијене, наравно ако понуда буде повољна за Општинску Управу.

Контратски услови са односним обавезама, могу се виђети у истој Управи сваког дана за вријеме канцеларијских часова.

Лицитантима се тражи кауција од 1.000 перпера у готовом новцу, или сигурном непокретном имању 2.000 перпера, које би се имало за ту сврху заставити.

Број 273—В—1911—47.

У Колашину, 10. маја 1911. године.

Управа Општине вароши Колашина:
Предсједник,
Р. 140, бр. 468, 1,2 сердар М. Влаховић.

ЈАВНА ЛИЦИТАЦИЈА

Одбор Школе Шекуларске позива подузимаче грађевина, да на дан 5. јуна 1911. године, изволе доћи на лицитацију за грађење школске зграде у Шекулару. Школска зграда биће првокласна са двије учионице и два учитељска стана.

Онај, који буде подузео грађење поменуте школе, треба да положи унапријед кауцију 10% у готовом новцу или у непокретности потврђено судом.

На означени дан лицитација ће се извршити у канцеларији школског одбора од 8—12 прије и 3—5 послије подне. План школе и ближи услови могу се виђети код управитеља школе.

Број 17. Из канцеларије Одбора Школе Шекуларске, 5. маја 191., Шекулар. Р 100, бр. 461, 1,2

ОГЛАС. Потпуно нови фини **Билијар** снабдивен добријем и финијем билијарскијем прибором продајем из слободне руке. Уступиће се много испод цијене.

Никшић, 18. маја 1911.

Р. 28, бр. 467, 1,3 **В. М. Мијушковић.**

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никад непрежаљеног сина, односно брата и рођака

† ЂУРА КРСТОВА МИЛИЋА
пјешадијског поручика

који се иза тешког и дугог боловања, а у цвијету своје младости, у 30. години живота пресели у вјечност 4. маја т. г., најпонизније изјављујемо нашу најдубљу благодарност Његовом Величанству Краљу, који се је за вријеме покојникова боловања често најмилостивије благоизволио распитивати за њега; Њеном Величанству Краљици, која се је не само најмилостивије и управо матерински интересирала развитком болести, него је поред тога наредила, да се ставе болеснику на расположење сва потребита средства и понуде, којима би се његовом оздрављењу помогло; Њиховим Краљевским Височанствима Књазу Нашљеднику, Књагињи Милици и Књагињи Наталији на милостиво изјављеном саучешћу приликом покојникове смрти; Његовом Краљевском Височанству Књазу Мирку, који је за вријеме болести често болесника походио, а на сами дан лично дошао и ожалошћеној породици саучешће изјавио; Његовом Краљевском Височанству Књазу Петру, који је не само болесника походио и лично своје саучешће ожалошћеној породици изјавио, него је и у спроводу учествовао до изван вароши Цетиња.

Изјављујемо нашу најтоплију благодарност: Госпођи Арсењевој, супруги овдашњег Царско-Руског посланика, која лично покојниковој породици изјави своје саучешће, а на покојников смртни одар положи киту живог цвијећа;

Г. г. Министрима, државним савјетницима, Предсједнику и члановима Великог Суда и осталом цетињском чиновништву; официрском кору, који и диван вијенац своме другу на смртни одар положише; поштованом грађанству вароши Цетиња обојега пола, које је у великом броју спроводу учествовало; г. г. докторима: Огњеновићу, Матановићу и Иличковићу, који се око болесника својски трудише, да га од смрти избаве; протојереју Крсту Матановићу, који је опијело извршио и учитељима, који са школском дјецом спроводу учествоваше; г. потпоручику Милошу Спасојевићу, који се при изласку из вароши Цетиња од имена официрског кора лијепим говором са покојником опрости.

Пријатељима са Цетиња, који покојниково тијело до вјечног боравишта пред црквом у рођено покојниково мјесто Бјелице испратише; јуначкоме братству Мартиновићима, који на челу са брагадиром г. Митром Мартиновићем, свештенством, учитељима и школском дјецом покојниково тијело пред црквом дочекаше, помен му учинише и до изван свога села испратише, а такође и Ђеклићима, који у великом броју са свештеником, учитељем и ђацима покојниково тијело на Брдима дочекаше, помен учинише, и не обзирући се на врло рђаво вријеме чак до близу саборне цркве Св. Илије испратише, а командир Петар Гвозденовић и Официр Никола Гвозденовић продужише пратњу све до покојникове куће.

Његушима, Цуцама, Ђеклићима, Чевљанима и браћи Бјелицама, како из племена, тако и са стране, који у великом броју код покојникове куће стигоше и приликом погреба 6. маја т. г. покојника ожалише; поручику Ђорђији Абрамовићу и подофициру Николи Рајковићу, који се лијепим говорима приликом погреба са покојником опростише истичући његове врлине и љубав, коју је међу друговима уживао; свештеницима: Перу Божовићу и Јовану Јоветићу и учитељу Радомиру Павићевићу, који је са школском дјецом спроводу учествовао.

Свијема, који било лично, било писмено или телеграфски похиташе, да нам своје саучешће искажу и тијем нашу голему тугу ублаже.

Бјелице, 15. маја 1911. год.

Ожалошћени:
отац **Крсто Милић**; брат **Видо Милић**; рођаци: **Јанко Милић** и **Петар Милић** — са породицом.
Р. 485, бр. 470, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

За навијек ожалошћени смрћу наше предраге супруге, односно мајке и снахе

† МАГДЕ М. КЕЊИЋ

која послије једно-дневног, али тешког боловања испусти своју племениту душу 10. априла ов. године у најљепшем цвијету своје младости у 25. години свога живота.

Неможемо пропустити, да овим путем не изјавимо доживотну благодарност; командирима: Милији Николићу, Миловану Кастратовићу, народ. посланику Алекси Поповићу, Вукоти Пантовићу, ппор. Михаилу Божовићу; официрима: Миру Лабудовићу, Пуниши Рмушу, Вукашину Лекићу, Панту Алексићу, ком. Оту Рмушу, Гавру Спалевићу, Драгоју Спалевићу, Вукашину Дашићу, Томици Поповићу, подоф. Радосаву Дашићу, барјак. Јосу Шарићу, Јовану Николићу, који са великим бројем својих браственика на глас смрти похиташе и покојницу до вјечне куће допратише.

Особита хвала нашим пријатељима: кап. Михаилу Јелићу, Грубеши Лабану, уч. Симу Мијовићу, Нову Вуканићу, ком. Магу Дедовићу, који са вишим бројем својих браственика Лабана на глас смрти похиташе, те нашу драгу покојницу оплакаше и до вјечне куће допратише.

Понаособ хвала попу Андрији Поповићу, који над покојницом опијело изврши и до гроба допрати.

Особито смо захвални: кап. Стојану Вулевићу, попу Милићу Микетићу са Микетићима; официрима: Ђоку Васовићу, Гавру Марсенићу, уч. Милошу Бакићу, Миличку Арсенијевићу, потпор. Тодору Мијовићу, Ђолу Пешићу, Мирашу Раичевићу, Радосаву Воиновићу, Ђокши Лабану с друштвом, који нам лично своја саучешћа изјавише.

Незаборављена хвала на писменом саучешћу: кап. Ивану Чукићу, Вукану Дедовићу члану обл. суда; учитељима: Алексији Чукићу, Зарији Јоксимовићу, Филипу Ледићу и подоф. Ђукану Пешићу.

Доживотна хвала браћи, пријатељима племена: Јашовића, Радмужевића, Спалевића Рмуша, Дашића, Ораха, Мезгала, Дробњака и Марсенића, који лично и у великом броју спроводу присуствоваше, покојницу до вјечне куће допратише и тијем нам у неколико тугу олакшаше.

Још једном свима и свакоме хвала и признање, који ма којим путем узеше учешћа у нашој жалости.

Шекулар, 8. маја 1911.

Ожалошћени: супруг поруч. **Мило**; кћер **Јелена**; свекар **Станоје**; свекрва **Дивна**; ђевери: **Митар** и **Новица** са осталом родбином.
Р. 300, бр. 460, 1,1

Под притиском тешке туге и жалости јављамо нашим кумовима, пријатељима и познаницима, да се наш никад непрежаљени брат, односно муж и отац

† Ђуро Ђоков Томашевић
трговац

послије осмомјесечног тешког боловања 6. овог мјесеца преселио у вјечност, у 43. години свога живота и нас за навијек уцвијељене оставио.

Овим путем сматрамо за нашу свету дужност изјавити и најсрдачнију благодарност г. г. докторима: Стринићу и Контићу, који непожалише труда, да нашег непрежаљеног покојника отргну из чељусти ненасите смрти.

Нека је доживотна наша захвалност нашем куму г. Марку Пејовићу, пошт. телегр. чиновнику, који је својим посјећивањем и трудом у многоме олакшао тешке болове покојникове и кућу му пазио. Хвала грађанству обојег пола вароши Велимља, који нашег покојника дневно и ноћно посјећаваше и о његовим тешким боловима упитиваше до послиједњег дана његовог живота. Хвала г. свјештенику Вулу Гливићу, који изврши опијело над покојником. Браћи Кленчанима и у опште племеницима, који онако у великом броју дођоше, покојника брацки ожалише и у земљу сахранише.

Још једном свима и свакоме хвала, који нам ма којим било путем своје саучешће изјавише у нашој доживотној жалости. —

Сомина, 11. маја 1911.

Ожалошћени: брат **Пеша** и **Мато**; сестра **Риста**; супруга **Марица**; кћери: **Милица** и **Јеша** са осталом родбином. Р. 199, бр. 464, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

До дна душе ожалошћени смрћу нашег никад непрежаљеног

† ДИМИТРИЈЕ ЈОВАНОВИЋА
ученика IV. разреда осн. школе

који испусти своју анђеоску душу у 13. години свог млађаног живота на Цетињу 9. маја, гдје је био дошао да тражи љекарске помоћи. —

За најсветију дужност сматрамо изјавити овијем доживотну благодарност г. г.: војводи Пламенцу, сердару Раду Пламенцу, Министру војном бригадиру Ђуровићу, предсједнику Великог Суда Лабуду Гојнићу, војводи Стеву Вукотићу, начелнику мин. просвјете Јовану Пламенцу, командиру Милутину Вукотићу, обласном управитељу командиру Луки Гојнићу; народним љекарима: Перу и Тому Иличковићима; секретарима: Тому и Јовану Поповићима; Илији Гвозденовићу, Ђуру Гојнићу Марку Јовићевићу и Ђуру Вукмановићу, који су често покојника похађали — распитивали се о току његове болести и учествовали у спроводу до Црне Греде, те нам у велико тугу ублажише.

Неизмјерна благодарност на личном саучешћу у нашем ненакнадном губитку г. г. командирима: Нику Мартиновићу, Стеву Јовићевићу, Ђуру Шоћу, Павлу Пламенцу, Илији Хајдуковићу; врш. дужн. начелника минист. правде Милу Пламенцу, члану великог суда П. Пламенцу, адвокату Ристу Поповићу; капетанима: Вуксану Рашовићу, Ристу Лекићу, Петру Лекићу, Петру В. Лекићу; члановима цетињске консисторије свештеницима: Илији Јовићевићу и Мирашу Вукићу, учитељу А. Вукићу, поруч. Тому Иличковићу, потпор. Кусовцу, официру М. Вујовићу; пошт.-телег. чиновницима: Милу Вукмировићу и Марку Шоћу; Стеву и Мартину Поповићима, Ристу Иванишевићу; Црмничким ђацима богословије и гимназије, који на смртни одар диван вијанац положише.

Срдачна хвала проту Матановићу, учитељу Митру Јовановићу с ђацима, који спроводу учествоваше. Хвала грађанству вароши Цетиња, који у оноликом броју присуствова спроводу нашег милог покојника.

Најживљу благодарност са највећим признањем дугујемо г. г. докторима: Перазићу, Огњеновићу, Матановићу, који се својски стараше, да драгог нам покојника отргну из чељусти смрти.

Највећу благодарност изјављујемо војном љекару Милу Иличковићу, који је за вријеме покојникова боловања непрестано дану и ноћу бдио над њима и болове му ублажавао.

Хвала свештенику Милу Јовићевићу, грађанству вароши Ријеке на личном саучешћу при пролазу преко Ријеке.

Доживотна хвала предсједнику вароши Вира Луки Станковићу, капетану Милу Лекићу, управнику поште на Виру Шаку Шоћу; грађанству вароши Вира, које у оноликом броју срете и отпрати нашег покојника до храма Св. Госпође, а већи број и до вјечне му куће у Брчели.

Понаособ вјечито смо захвални предсједнику општине вирске и попу Јоку Лековићу на пажњи и онаквом саучешћу у овом ненакнадном нашем губитку.

Неизмјерна хвала свештеницима: Луки и Саву Вукосавовићу, који са ђацима осн. школе при проласку преко Сотонића узеше учашћа у спроводу покојниковом.

Срдачно захваљујемо на писменим и телеграфским саучешћима г. г.: војводи Ђуровићу, попу Филипу Вујовићу, обл. управитељу Нику Татару, командиру Васу Бокану; капетанима: Ристу Бранковићу, Илији Вујачићу, Саву Вукмановићу, Нику Поповићу; судијама: Ђуру Ивовићу, Луки Ђуровићу; секретарима: Душану Јововићу и Раду Марићу; официрима: Јошу Филиповићу и Мирку Клисићу; пошт.-тел. чиновницима: Нику Вујановићу, Васу Пламенцу, Ђуру Вујановићу.

Неизмјерна хвала: Грађанима, Годињанима, Глуходољанима, Дупиљанима, Трновљанима и Подгоранима, који у оноликом броју присуствоваше спроводу и погребу покојниковом. Хвала капетану М. Вукмановићу; официрима: Милу Роловићу, Саву Хајдуковићу, Стевану и Ристу Ђоновићима, Иву В. Марковићу на личном саучешћу.

Искрена хвала учитељу попу Јоку са ученицима осн. школе, који покојника сретоше, до вјечног дома испратише и вијенац од природног цвијећа на самртни одар свога друга положише. Захваљујемо потпор. А. Контићу, који се са покојником, као наставник гимнастике, онако лијепим говором опрости, Саву Марковићу, који се онако дирљивим говором са својим школским другом опрости.

Особита и доживотна благодарност браћи Брчељанима, који на глас смрти похиташе, покојника сретоше и онако брацки ожалише и тиме у неколико нашу тугу ублажише.

Још јепанпут хвала свијема и свакоме, који нам ма којим путем изјавише саучешћа у овој нашој превеликој жалости и тим нам у велико тугу ублажише.

Брчели, 16. маја 1911. год.

Ожалошћени: отац оф. **Лабуд Јовановић**; мајка **Кнеће**; брат **Илија**; сестра **Јаница**; дјед оф. **Марко** и остала родбина. Р. 609, бр. 471, 1,1

Штампа Кр. Ц. Државне Штампарије